

τρὸς καὶ ὁ ὑποδεέστερος τὸν τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ'. Ὡς ὑπερτάτην δὲ ὕβριν ἐθεώρουν τὴν βιαίαν αὐτοῦ ἀποκοπήν, καθὰ μαρτυρεῖ τὸ πάθημα τῶν ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ πρὸς τὸν Ἀνάν, βασιλέα υἱῶν Ἀμμών, ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν.

Ἐκλαβῶν οὗτος τοὺς ἀγγέλους ὡς κατασκόπους ἐξύρισε καί, ἀποκόψας τὸ ἥμισυ τῶν μανδυῶν αὐτῶν ἕως τῆς ἀναβολῆς, ἀπέπεμψεν. Δικαίως δὲ ὁ Δαυὶδ ἐπὶ τῇ ὕβρει ὀργισθεὶς εἰς μὲν τοὺς πρέσβεις ἐνετείλατο νὰ καθίσωσιν ἐν Ἱεριχῶ «ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πῶγωνα αὐτῶν», κατὰ δὲ τῶν υἱῶν Ἀμμών ἐκήρυξεν εὐθύς πόλεμον, ὅς τις δύναται νὰ κληθῆ π ω γ ω ν ι κ ὅ ς, καθὸ ὑπὲρ ξυρισθέντων πωγῶνων γενόμενος. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι, ἵνα ὑπερβαλλόντως, μέχρις αἵματος, τὴν γενειάδα τιμῶσι, κάτι θὰ ἤξευραν βεβαίως ἐκ τῶν ἐκμυστηρεύσεων τοῦ Μωϋσέως, ὅστις πλέον ἢ ἅπαξ εἶχεν εὐτυχῆσαι νὰ ἴδῃ τὸν Θεὸν κατὰ πρόσωπον χωρὶς ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλὰ περίεργα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὰ τῶν Ἑβραίων! ὁμοιάζουσι τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ Ἐγγέλου, ὅστις ἕνα καὶ μόνον ἔσχε καλὸν μαθητὴν ἐνοήσαντα αὐτόν, τὸν . . . Ἐγγelon. Οὕτω καὶ τὰ ἐβραϊκὰ πράγματά εἰσι τόσῳ ὑψηλά, τόσῳ Ἐγγελιανά, ὥστε καταντῶσιν ἀκατανόητα παντὶ μὴ Ἑβραίῳ, καὶ δέον ν' ἀναγινώσκῃ τις αὐτὰ ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ζητῆ νὰ τα ἐνοήσῃ, πάσης ἐρμηνείας ἀφιστάμενος, ἵνα μὴ παρεξηγῶν ὑποπέσῃ εἰς ἀσέβειαν. Οὕτως ἐν μὲν τῇ Γενέσει ὁ Κύριος παρίσταται ὡς Λαμπίκης καὶ Λιζιὲ συγχρόνως, κατασκευάζων δερματίνους χιτῶνας τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ Εὐᾶ καὶ ἐνδύων αὐτούς. Ὅτι δὲ ἡ τέχνη οὐδένα μῶμον προσάπτει τῇ βασιλικῇ μεγαλειότητι πανθομολογούμενον. Πάπας Σίλβεστρος ὁ Β' ἔφτιανεν ὠρολόγια, Λουδοβίκος ὁ ΙΣ' ἐμαράγκευεν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν Βερσαλλίαις καὶ αὐτὸς ἐπὶ ὁ Σωτὴρ ὑπῆρξε τέκτων. Ἀλλ' ἰδοὺ αἴφνης ὅτι ὁ Ἡσαΐας παρίστησι τὸν Κύριον κρατοῦντα ἐν χειρὶ οὐχὶ πλέον ψαλίδα, βελόνην καὶ κλωστήν, ἀλλὰ τὸ μέγα τοῦ «Κουρέως τῆς Σιβίλλης» ξυρόν, ἀπειλῶν νὰ ξυρίσῃ καὶ γένεια καὶ κεφαλὰς καὶ τρίχας ποδῶν! τόσον ἦσαν ἀνάγωγοι οἱ καλοὶ ἐκεῖνοι Ἑβραῖοι! Θέλετε λοιπὸν πειστικωτέραν ταύτης ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Κύριος ἔχει γενειάδα, ἀφ' οὗ κρατεῖ ἐν χειρὶ ξυρόν; Ἡ μήπως δὲν ἤξεύρομεν ὅτι τόσοι Πάπαι, ὅτινες ἐξυρίζοντο τὸ πρὶν, ἔτρεφον εἴτα πῶγωνα; οἱ δὲ Πάπαι δὲν εἶναι οἱ τοῦ Θεοῦ τοποτηρηταὶ ἐπὶ γῆς; Ἀλλ' ὅποιον ἀρά γε τὸ χρῶμα τῆς σελτῆς ταύτης γενειάδος, μεγαλοπρεπεστάτης καὶ ἀνταξίας τοῦ θεοῦ μεγαλείου; Νὰ εἶναι αὕτη μελάγχρους, καστανόχρους, πολιά ἢ ξανθή; «Ξανθή, ξανθή, ἀκούω φωνὴν τινὰ ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ξανθή, σὰν τὸ ναπολεόνι· ἔρχου καὶ ἴδε καὶ προσκύνησον τῷ ἀληθεῖ Θεῷ».

Μακάριοι λοιπὸν οἱ πωγωνία εἶτι ἔξωσι ψῆφον ἐν τῇ Γερουσίᾳ τῶν οὐρανῶν, ὡς ἔχουσι καὶ ἐν τοῖς 999 τῶν Ἀθηνῶν συλλόγοις.

1. Β' Βασίλ. Κ', 9.

2. Α' Παρὰ λειπ. 10', 1 καὶ ἐφεξῆς.

3. Γενεσ. Γ', 21.

4. Ἡσαΐας, Ζ', 20.

ΤΟ ΕΡΗΜΟΝΗΣΙ.

Ἐκεῖνος ποῦ ἀνάμεσα 'ς τὸν κόσμον ποῦ δουλεύει,
Καὶ τρέχει κι' ἀγωνίζεται καὶ γλύφει καὶ σκοτώνει,
Κι' ἀρπάζει τ' ἄλλου τὸ ψωμί καὶ γδύνει καὶ μαζεύει,
Κ' ἔχει 'ς τὰ χεῖλη τὴν ψευτιά καὶ 'ς τὴν καρδιά τὸ χιόνι,

Ἐκεῖνος ποῦ ἀνάμεσα 'ς τὸν κόσμον δὲ λατρεύει
Παρά τῆ χάρι καὶ τὸ φῶς, δηρὸ ἄστρα, μιὰ ἀνεμώνη,
Κι' ὁ θησαυρὸς ποῦ λαχταρεῖ κι' ἡ δόξα ποῦ γυρεύει
Εἶνε δηρὸ στίχους 'ς τὸ χαρτὶ γλυκὰ νὰ ζευγαρώνη,

Ἐκεῖνος μόνος κ' ἔρημος 'ς τὸν κόσμον αὐτὸ θὰ ζήσῃ.
Μὰ θάχῃ ὅμοια μοναξιά μὲ τὸ ἐρημονῆσι
Ποῦ νιώθει πάντα ἐπάνω του, 'μπροστὰ κι' ὀλόγυρά του,

Ἦ τὸν οὐρανὸ ποῦ τὸ γλυκαντικρῦζει,
Ἦ τὸ κύμα ποῦ τοῦ κρυφομουρμουρίζει,
Τὸ Ἄπειρον γιὰ συντροφιά καὶ γιὰ παρηγοριά του!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΠΡΑΓΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ.

Ἡ Πράγα εἶναι πόλις τῆς Βοεμίας, ἐκτισμένη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Μολδὰ, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἀριστερᾶς εὐρίσκεται ἡ παλαιὰ πόλις Ἀλοταδ, ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς ἡ νέα Νέσταδ, συγκοινωνοῦσι δὲ διὰ δύο γεφυρῶν.

Τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον ἀντικείμενον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἶναι τὸ φρούριον Χραδέσκιν, ἐν ἧ ἐπὶ πολλάς ἑκατονταετηρίδας κατώκουν οἱ βασιλεῖς τῆς Βοεμίας, περιέχει δὲ 440 κοιτῶνας.

Ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει εὐρίσκεται ὁ τάφος τοῦ διασήμου ἀστρονόμου Τίχο. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς πόλεως ἴσταται τὸ μοναστήριον Σπράχω, τοῦ ὁποίου ἡ βιβλιοθήκη περιέχει 59,000 τόμους.

Ἡ νέα πόλις περιέχει διάφορα ἀνάκτορα, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἀρκετὰ μεγάλη βιβλιοθήκη.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πράγας ἰδρύθη τὸ 1348 χαίρει δ' ἀρκετὴν ὑπόληψιν ὡς ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα.

Ἡ Πράγα ὑπέφερε πολὺ ἐκ τῶν πολέμων τῶν διαφόρων Γερμανικῶν Κρατῶν πρὸς ἄλληλα, ἤδη δὲ ἀνήκει εἰς τὴν Αὐστριακὴν Μοναρχίαν.

Μία τῶν γεφυρῶν τῆς ἔχει μῆκος 1790 ποδῶν συνίσταται δὲ ἐκ 16 ἀψίδων καὶ φέρει ἐφ' ἐκάστου πλαγίου τὰ ἀγάλματα 28 ἁγίων.